

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Ямбол, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил М. Петков

Членове: Пепа Ил. Чиликова
Петранка П. Кирова

при участието на секретаря Цветелина Хр. Господинова
в присъствието на прокурора Т. Ст. С.
като разглежда докладваното от Пепа Ил. Чиликова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20222300600337 по описа за 2022 година

И ЗА ДА СЕ ПРОИЗНЕСЕ ВЗЕ ПРЕДВИД СЛЕДНОТО:

Производството пред ОС-Ямбол е образувано по въззивна жалба на Х. А./ К. А. /, гражданин на ***** *****, чрез служебния му защитник - адвокат Б. К. от АК-*****, против Присъда №90 /02.11.2022год., постановена по НОХД № 509/2022 год. по описа на РС-Елхово.

С атакуваната присъда въззивника -подсъдим Х. А. е признат за виновен в това, че на **.**.**** г., в землището на с.*****, община *****, обл.Ямбол, в района на гранична пирамида №160, е влязъл през границата на страната, от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта-престъпление по чл. 279, ал.1 от НК като му е наложено наказание от ТРИ МЕСЕЦА „лишаване от свобода” и наказание "глоба" в полза на държавата в размер на 100 лева. Със същата атакувана присъда на осн. чл.66, ал.1 от НК наказанието от 3

месеца "лишаване от свобода" е отложено с изпитателен срок от 3 години, считано от влизане в сила на присъдата.

Във въззивната жалба на подс. Х. А., депозирана чрез служебния му защитник – адвокат Б. К. от ЯАК, се навеждат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваната присъда. Твърди се наличие на явна несправедливост на наложеното от РС-Елхово наказание "лишаване от свобода", което се явява според защитата несъответно по своя размер и интензитет на обществена опасност на деянието и на дееца. Настоява се за отмяна на постановената от ЕРС присъда и постановяване на въззивно решение от проверяващата инстанция, с което да се приложи разпоредбата на чл. 279, ал.5 от НК по отношение на подсъдимия, който търси закрила в Република България.

В съдебно заседание въззивника-подсъдим Х. А., гражданин на ***** *, редовно призован, не се явява. Представява се от служебно назначения му в първоинстанционното производство защитник от АК-*****. Чрез защитата се поддържа изцяло въззивната жалба. Твърди се, че са налице доказателства по делото за приложение на разпоредбата на чл. 279, ал.5 от НК, т. к. след 2 годишното пребиваване на подсъдимия на територията на Република Турция положението му там се е усложнило рязко в последните няколко месеца, което при липсата на виза и документи е наложило същия да търси помощта на т. н. "каналджии" за да премине на територията на Република България. Настоява се въззивната инстанция да отчете и обстоятелството, че подсъдимия е депозирал молба за международна закрила до съответните компетентни институции. Настоява се за отмяна на атакуваната първоинстанционна присъда.

Представителят на ОП-Ямбол счита въззивната жалба за неоснователна, а атакуваната присъда на РС-Елхово за законосъобразна, правилна и обоснована. Излагат се съображения, че наложеното на въззивника-подсъдим с оспорваната присъда наказание е справедливо и се настоява въззивната жалба да се остави без уважение. Участващият в производството прокурор излага доводи за липсата на доказателства, от които да се изведе необходимост за прилагане на нормата на чл. 279, ал.5 от НК, т. к. анализът на същите сочи, че подс. А. е пребивавал на територията на Република Турция две години и по икономически причини е взел решение

да се установи да живее във Франция, което му решение е довело до незаконното преминаване на границата на Република Турция и влизането му в Република България с помощта на т. н. "каналджии. Според представителят на ОП-Ямбол, целта на подс. А. очевидно е да търси по-добър материален живот в друга страна от Европа, различна от Турция като липсват данни по делото той да е преследван или репресиран в Република Турция поради своята раса, религия или политическите си възгледи, което да сочи към търсене на международна закрила в Република България. Излагат се доводи за наличие на чисто социално-икономически причини за предприетото от подсъдимия незаконно влизане на територията на страната ни при липсата и на заявено от него по съответния ред желание да получи в България убежище и закрила.

Съдът след като се запозна с изложеното във въззивната жалба, с доводите на страните и обсъди поотделно и в тяхната съвкупност доказателствата, след цялостна проверка на атакувания съдебен акт и в съответствие с правомощията му по чл.314 ал.1 вр. чл. 313 и следващите от НПК, констатира следното:

Жалбата е **ДОПУСТИМА** като подадена от лице , имащо право и интерес да обжалва и в сроковете по чл. 319 ал. 1 от НПК, а разгледана по същество се преценява **като НЕОСНОВАТЕЛНА**, предвид следното:

Фактическите положения, приети за установени са правилни и се подкрепят от събраните по делото гласни и писмени доказателства. На базата на задълбочен анализ на събраните и приложени доказателства , в изпълнение на разпоредбата на чл.14, ал.1 от НПК, решаващият съд е достигнал до законосъобразни и обосновани правни изводи касателно осъществено както от обективна така и от субективна страна на престъпно деяние по чл.279, ал.1 от НК. Проверяващата инстанция споделя приетото за установено от фактическа страна в хода на първоинстанционното производство и след служебна проверка, обсъждайки поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, се присъединява изцяло към изводите на ЕРС досежно безспорно установеното **от фактическа страна**, а именно:

Подсъдимият Х. А./ по негови твърдения/ е роден на ***** г. в гр. *** ***, *****, ***** ***** ***** и е гражданин на ***** с последен

известен адрес именно в посочения град, б., с о. о., н.. Няма документи за самоличност.

Въззивникът- подсъдим Х. А. / К. А./ е напуснал ***** през 2018 г. и се установил в Република Турция. Преди месец септември 2022 г. подсъдимият взема решение да напусне Република Турция и да се установи да живее в държава от Европа, по възможност Франция, където има роднини и социално-икономическите условия предоставят много по- добри възможности за живот и издръжка. Поради липсата на виза за влизане в Република България, подсъдимият решава да ползва услугите на т. н. "каналджии", с помощта на които да влезе незаконно на територията на Република България. В изпълнение на това си решение на **.**.****г. подс. А. заедно с други свои сънародници, като част от група , с помощта на неустановено по делото лице срещу запластената сума от 4 500 евро пресича границата на страната ни в района на гранична пирамида № 160, в землището на с. *****, община *****. Групата преминава през отвор във възпрепятстващото съоръжение на границата. След като подсъдимият и цялата му група в продължение на няколко дни вървят и се лутат, на **.**.****г. се качват в ремарке на товарен автомобил, който по- късно вечерта е спрял за проверка от двама полицейски служители - свид.А. Е. и колегата му, на път I-7, на около 2 км. от село ***, обл.Ямбол. Според свидетеля Е., товарният камион с пътуващите в него лица, нелегално пресекли българската граница, преди това се е движил в посока с. *****, обл. Ямбол. Двамата полицаи установяват над 60 лица, които пътуват в проверки от тях товарен автомобил. Последните са задържани от повиканите на мястото служители на ГПУ-Елхово.

Във връзка със задържането на 60-те лица, на следващата сутрин- **.**.****г. на свид. И. П.- служител в ГПУ-Елхово към РДГП Елхово и дежурен към момента е разпоредено да извърши проверка и установи мястото, където е станало преминаването, респективно е нарушена държавната ни граница, т. к. задържаните на път I-7 до с.***, обл.Ямбол 60 на брой лица отговарят на рисковия профил за нелегално преминали през държавната ни граница. В хода на проверката свидетелят П. установява голям отвор във възпрепятстващото съоръжение и множество следи , оставени вероятно от голям брой лица в района на гранична пирамида №160, находяща се в землището на с.*****, община *****.

Свидетелят констатира, че големия брой следи около намерения от него отвор започват от Република Турция, насочени са към границата на страната ни и продължават към вътрешността на Република България.

Задържаните лица са регистрирани и в хода на тази регистрация се установява от компетентните органи, че подсъдимият е гражданин на ***** с името Х. А. / К. А./.

Видно от приложената по делото справка за съдимост, към момента на задържането му, подсъдимият не е осъждан на територията на Република България.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Както обосновано и правилно приема в контролирания съдебен акт решаващият съд, гореизложената фактическа обстановка се установява по несъмнен и безспорен начин от свидетелските показания на граничният полицаи И. П. и полицаи А. Е.- служител на РУ-Ямбол при ОД на МВР-Ямбол, които са еднопосочни, кореспондиращи и в логична взаимовръзка от една страна, а от друга - кореспондират с подробните обяснения на подс.Х. А., прочетени и приобщени към доказателствената съвкупност в хода на първоинстанционното съдебно следствие по реда на чл. 279, ал.2, вр. с ал.1, т.2 от НПК, кореспондиращи изцяло с писмените доказателствени източници- дактилоскопна справка за подсъдимия, Заповед за задържане на лице и справка за съдимост.

Въззивната инстанция няма основания да се съмнява в достоверността на писмените доказателствени източници, част от които представляват официални документи по смисъла на чл. 93, т.5 от НК и не са оспорени от страните.

Обосновано и правилно, решаващият съд кредитира изцяло като достоверни и обективни свидетелските показания на полицаите Е. и П. - същите са логични и последователни, кореспондират с обясненията на въззивника- подсъдим Х. А. и са относими към релевантни за предмета на доказване факти и обстоятелства - установяват времето и мястото на осъществяване на деянието и неговия механизъм. Еднопосочни и в кореспонденция със свидетелските показания на полицаите Е. и П. и с

обясненията на подсъдимия са и прочетените и приобщени към доказателствената съвкупност писмени доказателства.

Въззивната инстанция намира, че делото е попълнено с релевантните доказателства, които в достатъчна степен, еднопосочно и в кореспонденция, разкриват фактическата обстановка, такава каквато е установена от решаващия съд и безкритично възприета от настоящия съдебен състав.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд прави следните правни изводи:

Правилни, обосновани и законосъобразни са доводите на решаващият съд, че от събраните по делото доказателства може да се направи безспорен и несъмнен извод, че подс. Х. А., гражданин на *****

*****, е осъществил от обективна и субективна страна вмененото му от РП-Елхово обвинение и в този смисъл правилно и законосъобразно същия е признат за виновен по повдигнатото му и поддържано от РП-Елхово обвинение.

ОТ ОБЕКТИВНА СТРАНА:

Осъществено е съставомерно деяние по чл.279, ал.1 от НК от страна на подсъдимия, т. к. на**.**.****Г., в района на гранична пирамида160, в землището на с.*****, община ***** е влязъл през границата на страната, от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

От обективна страна по несъмнен начин е установено в хода на първоинстанционното производство, че на инкриминираната дата въззивникът - подсъдим Х. А. като част от група извършва фактически действия по преминаването на държавната граница между Турция и България, без да е получил за това разрешение от компетентните гранични власти, осъществяващи гранично-пропускателния контрол. Граничният режим на Република България изисква преминаването на държавната граница през специално предназначени за това места-ГКПП, със знанието и разрешението на компетентните гранични власти - такова разрешение /виза/ на **.**.**** г., подсъдимият не е имал и не е търсил - аргументи от свидетелските показания на граничния полицаи И. П., кореспондиращи с

подробните обяснения на подсъдимия и със свидетелските показания на полицаи А. Е.. Изложеното сочи на обоснованост и законосъобразност на изводите на ЕРС, че с действията си на инкриминираната дата, подс.А., гражданин на *****, е нарушил установения в Република България правов ред, свързан с режима за преминаване на държавната граница като деянието е осъществено в първата хипотеза на чл. 279, ал.1 от НК , а именно: без разрешение на надлежните органи на властта в хипотезата на " влизане " в страната ни от Република Турция. Като правилен и обоснован се преценява и изводът на решаващият съд в контролирания съдебен акт, че деянието е довършено - несъмнено откриването и задържането на нарушителя на държавната ни граница става в района на с. ***, обл. Ямбол, при движението му като част от група от 60 лица към вътрешността на страната.

От СУБЕКТИВНА СТРАНА деянието е извършено виновно, с форма на вина пряк умисъл - несъмнено подс.А. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието и неговите последици, но е искал и пряко е целял именно този престъпен резултат. Предприемайки пътуването от гр.Истанбул към границата на Република Турция с Република България и преодолявайки защитното преградно гранично съоръжение с помощта на предварително подготвен за целта отвор, подсъдимият е знаел, че както той, така и придружителите му, които той не познава, но се движи заедно с тях в група, не разполагат с нужното разрешение за да влязат редовно и по законовия ред в Република България, бил е наясно и с пропускателния режим на границата ни- знаел е, че се влиза на територията на Република България с виза, но е искал и пряко целял настъпването на общественотоопасните последици от неговото деяние. Подсъдимият несъмнено е съзнавал, че преминава държавната ни граница незаконно, без знанието и без разрешението на официалните власти и при драстично нарушение на граничния контрол. Предприемайки преминаване на държавната ни граница в посока от Република Турция с преодоляване на защитното гранично съоръжение, подс.А. е съзнавал, че нарушава закона, но е искал и пряко е целял постигането на този противоправен престъпен резултат, т. к. крайната му цел е била да пристигне и се установи на територията на Франция.

ПО ВИДА И РАЗМЕРА на наложеното наказание :

За осъществено от въззивникът- подсъдим престъпно деяние по **чл.279, ал.1 от НК**, материалната норма предвижда наказание “лишаване от свобода” до 5 години, с кумулативно предвидено наказание "глоба" в размер от 100 до 300 лева. Решаващият съд, при индивидуализацията на наказанието, обосновано и законосъобразно, е взел предвид от една страна сравнително високата степен на обществена опасност на деянието, предвид завишената му динамика в рамките на този конкретен граничен район и правилно е отчел личната занижена обществена опасност на дееца, който не е осъждан на територията на страната ни към момента на деянието, прави пълни самопризнания в хода на ДП и има критично отношение към действията си. Правилно и обосновано е съобразено и обстоятелството, че пълните самопризнания на въззивника- подсъдим, направени в хода на ДП са способствали за изясняването в пълнота на относимите към предмета на доказване факти. В този смисъл проверяващата инстанция напълно споделя правните изводи на РС- Елхово, че следва да се определи наказание в условията на чл.54 НК при значителен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства в рамките на законовия минимум от ТРИ МЕСЕЦА "лишаване от свобода". Проверяващата инстанция намира наложеното на подсъдимия наказание от 3 месеца „лишаване от свобода", което е в рамките на законовия минимум, за законосъобразно и справедливо. Като такова се преценява и кумулативното наказание "глоба", отмерено от решаващият съд в рамките на предвидения законов минимум от 100 лева.

Обосновано и законосъобразно, първостепенният съд е приел , че са налице формалните законови предпоставки за приложение на условното осъждане по смисъла на чл. 66, ал.1 от НК - няма налично предходно осъждане в Република България и за целите на специалната и генерална превенция не е наложително и необходимо продължителното изолиране на ***** гражданин от обществото. Правилно, законосъобразно и обосновано така наложеното на подс. А. наказание от 3 месеца "лишаване от свобода" е отложено с изпитателен срок от 3 години, считано от влизане на присъдата в сила.

Установеното от фактическа страна дава основание на въззивната инстанция да приеме за неоснователно искането на защитата на подс. А. за прилагане спрямо него на нормата на чл.279, ал.5 от НК- ***** гражданин да не се наказва като лице потърсило убежище на територията на страната ни - да се ползва от гарантираното в чл.27, ал.2 от Конституцията на Република България право на убежище. По делото липсват доказателства, че подс.А. влиза в страната ни за да търси закрила и убежище - видно от обясненията му той преминава през територията на България като крайната му цел е да пристигне и се установи да живее трайно на територията на Франция, където има роднини. Няма данни по делото в страната му по произход - ***** ***** ***** , той да е преследван поради своите религиозни, политически или други убеждения или пък да е преследван заради дейности в защита на международно признати права и свободи. В хода на ДП не са направени от страна на подсъдимия изявления, че той иска и желае да се ползва от закрила и защита в България и в тази връзка да подаде молба за убежище в страната ни. Такива изявления липсват и в момента на задържането на лицето ведно с група от още 60 лица, незаконно преминавали през границата на страната ни. Както правилно и законосъобразно приема решаващият съд в атакувания съдебен акт, цялостното поведение на подсъдимия, ведно с анализа на фактите и обстоятелствата по неговото установяване и задържане и пълните му самопризнания, еднопосочно и категорично сочат, че той не търси защита, убежище и закрила на територията на Република България, а цели транзитното и преминаване в осъществяване на крайната си цел - установяване на територията на Франция, където икономическите и социални условия за живот са значително по-добри от тези в Турция, където лицето е пребивавало в последните няколко години. Изложеното дава аргументи на въззивната инстанция да се съгласи изцяло с правните изводи на контролирания съд, че липсват основания и доводи, които да сочат на приложение на разпоредбата на чл. 279, ал.5 от НК спрямо подс. А..

ПО РАЗНОСКИТЕ:

Правилно и законосъобразно в контролирания съдебен акт не са възложени разноси в тежест на подсъдимия. Нормата на чл.189, ал.2 НПК

сочи, че направените в хода на ДП разноси за преводач остават за сметка на органа, който ги е направил и в този смисъл законосъобразно, РС-Елхово не е осъдил подс.Х. А. за направените такива. На осн. чл. 189, ал.1 от НПК направените по делото разноси в размер на 15.00 лева решаващият съд е възложил да останат за сметка на органа, който ги е направил - РДГП-Елхово.

Предвид гореизложеното и на осн.чл. 338, вр. с чл. 334, т.6 от НПК, Ямболският окръжен съд ,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 90/02.11.2022 г., постановена по НОХД № 509/2022 г. по описа на Елховския районен съд.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____